

M. K. Sørensen: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, at jeg har aldrig nogen Side forsøgt at bestride Rigtigheden af, at ogsaa en Husmand kunde faa Del i de Kort, der her er Tale om, naar han er saadan stillet økonomisk set, at han er i Trang. Den lille Husmand med den lille Bedrift kan selvfølgelig godt være saaledes stillet, at han ogsaa kan faa Del i disse Kort, men jeg har sagt, og det er Pointen i dette Forhold, at det gælder ikke en Landmand med en Besætning paa 2 Heste, 6—8—10 Køer og tilsvarende Besætning af Svin, Ungkreaturer o. s. v. At han skulde høre til de daarligst stillede ude i Kommunerne og som Følge af Prisforhøjelsen paa Kød, Flæsk og Mælk ikke være i Stand til at skaffe sig de Ting, saa godt som han kunde før, det bestrider jeg. Det er disse Misbrug, jeg har paatalt, og jeg vil ikke holde op med at paatale dem, før det er ændret. Jeg kan for øvrigt betro det ærede Medlem, at jeg har faaet et Brev ovre fra en Kommune, siden dette Spørgsmaal er draget frem, hvor man meddeler mig, at i Fremtiden vil noget saadant ikke ske. Man erkender altsaa selv, at der er sket Fejl paa dette Omraade.

Jeg har aldrig nogen Side talt om, at man skulde være i Fagforening for at faa Del i Kød- og Flæskekortene. Saadan fanger man ikke mig, det kan man ikke; noget saadant har aldrig kunnet falde mig ind. At det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen gerne vil stille Spørgsmaalet op paa den Maade, forstaar jeg udmærket godt, for han er i Knibe i Øjeblikket.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Simonsen sige, at Kærnepunktet i denne Sag er dette, at der er nogle Sogneraad, som ikke har villet tage Konsekvensen af den Prisstigning, der har fundet Sted paa det hjemlige Marked paa Levnedsmidler, og ikke villet give de Landarbejdere, som arbejder for Kommunen paa Dag- og Time-løn, den Forhøjelse, her er Tale om. Der er mange Sogneraad, som har taget Konsekvensen, som har betalt Landarbejderen en forhøjet Time-løn, efter at Prisstigningen har fundet Sted, men der er enkelte Sogneraad, som ikke har gjort det, og det er det, jeg har kritiseret. Det er urimeligt, at de samme Mennesker, som selv har faaet Fordel af den Prisstigning, som har fundet Sted, nu sidder paa den Side af Bordet over for Landarbejderne og nægter dem en Lønforhøjelse, der kan dække denne Prisstigning. Det er det, jeg har paatalt, og jeg mener, at det er rigtigt og ret, at jeg har paatalt det.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Nu var det ærede Medlem inde paa den samme Taktik, som han bruger paa Vælgermøder, som han i hvert Fald har brugt, naar jeg en enkelt Gang har truffet ham, idet han dør altid siger, naar vi spørger ham om noget: I skal ikke faa mig til at snakke om det, jeg ikke vil snakke om. Men saadan gaar det ikke her, for naar det ærede Medlem her har fremsat en Udtalelse, maa han selvfølgelig ogsaa staa ved den.

Det, det ærede Medlem har sagt, er, at de Forhold, der er gældende i Dag, maa og skal og bør rettes. Er det saa ikke naturligt, at man spørger, paa hvilken Maade det er, at det ærede Medlem vil have det rettet? Jeg spurgte ganske naturligt, om det var Fagforeningsbogen, der skulde være afgørende. Det var det afgørende ved Brændselshjælpsloven. Men naar Loven i Dag er saadan, at det er Kommunalbestyrelserne, der skal afgøre, om der er Trang, og som skal bestemme Kredsen af de Personer, der skal ind under Loven, vil jeg stille et Spørgsmaal til. Saa vil jeg stille det Spørgsmaal: Hvem mener det ærede Medlem der i Fremtiden skal afgøre, om der er Trang eller ej, og hvis der skal en anden Faktor til, hvad skal det saa være, der afgør, om det er værdige trængende? Jeg gentager: Skal det være Fagforeningsbogen, eller er det andre Regler, man ønsker at gaa frem efter?

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Simonsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Simonsen: Det var beklageligt, at det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen var saa længe om at komme til mig i sit Indlæg, for det, han fik sagt, var kun en Gentagelse af det, han havde sagt forleden. Jeg finder derfor Anledning til at gaa lidt nærmere ind paa Spørgsmaalet, for saa vidt en kort Bemærkning tillader det.

Det er nu engang saadan — saadan er det i min Kommune, og jeg vil antage, at det er saaledes i mange Kommuner —, at der er visse Arbejder, man gerne ønsker udført. De større Arbejder overlader Kommunen i mange Tilfælde til en Entreprenør, og denne Entreprenør fæster saa Folk fra Kommunen til at gøre dette Arbejde, og det sker saa som Regel til tariffmæssig Løn. Men ved Siden af dette Arbejde er der i